

LA LITÚRGIA DE LES HORES (IV)

La celebració comunitària i el rés individual

Les pregàries de la Litúrgia de les Hores estan pensades, sobretot, per a la seva recitació comunitària. Així ho fan les comunitats religioses de tot tipus, i especialment les comunitats monàstiques, que tenen en la Litúrgia de les Hores un punt de referència bàsic de la seva vida.

Per això també, val la pena que les parròquies i esglésies mirin d'organitzar aquest rés segons el ritme que considerin oportú: cada dia, o cada diumenge, o en uns determinats temps litúrgics, o un dia concret a la setmana... Si és possible, com a celebració independent, que permet aprofitar-ne tota la riquesa; i no cal tenir por de ser pocs, perquè a aquests pocs segur que els serà útil i profitós. Però si això no és factible, i sembla més viable resar les Laudes o les Vespres unides a la missa, certament que també serà bo de fer-ho així.

I encara, cal assenyalar la importància de resar Laudes i Vespres quan es tenen uns dies de recés. Serà un bon espai de pregària tranquil·la, un moment d'aprendre a assaborir aquesta riquesa que tenim a l'Església. L'opció més completa seria fer Laudes al matí, missa al migdia i Vespres al vespre. O si no, fer Laudes al matí, i Vespres unides a la missa al vespre. O a l'inrevés.

Quan la pregària es fa comunitàriament, la pot presidir tant un ministre ordenat (bisbe, prevere o diaca) com

dirigir-la un laic. Lúnica diferència serà que, al final de la celebració, el ministre ordenat donarà la benedicció tal com es fa a la missa, mentre que si és un laic dirà aquesta invocació conclusiva: "Que el Senyor ens beneeixi i ens guardi de tot mal, i ens dugui a la vida eterna. Amén".

En el llibre, en diversos moments, s'assenyala amb les lletres "V" el verset que ha de dir el qui presideix o un altre lector sol segons els casos, i "R" la resposta que han de dir tots. En la resta de moments, a cada lloc es veurà com es distribueix la recitació i la lectura dels diversos elements. El que serà important, en tot cas, serà que algú (el mateix que presideixi, o algú altre) vetlli pel bon desenvolupament de la celebració: assegurant qui llegirà la lectura o les pregàries, donant quan calgui les indicacions oportunes, iniciant les antífonas o els salms... També cal concretar la forma de recitar els salms: de forma seguida, alternant a dos cors, de forma responsorial; si l'antífona dels salms i del càntic es diu només al començament o bé també al final... En definitiva, com passa amb

tota celebració, també aquesta cal preparar-la.

A més del rés comunitari, té també un gran valor el rés individual de la Litúrgia de les Hores. Agafar com a costum, cada matí i cada vespre (o ni que sigui només en un dels dos moments), de resar els salms, d'aturar-se uns moments en la lectura breu, de

proclamar la lloança del càntic evangèlic, de presentar-li amb confiança les pregàries (les del llibre i altres que ens surtin més de dins), és una magnífica manera de mantenir, permanentment, el diàleg amb Déu. La pregària individual sempre permet d'assaborir, al propi ritme, les paraules que anem dient.

XAVIER AYMERICH

El full verd sobre la Litúrgia de les Hores. Amb motiu de la publicació de la nova edició en català de la Litúrgia de les Hores, des de *Missa Dominical* us hem ofert una sèrie de 4 articles (que acaba avui), amb la intenció de promoure novament aquesta pregària entre els fidels. Recordem que no només s'ha publicat la versió completa en 4 volums, sinó també el Diürnal (que inclou Laudes, Hora menor, Vespres i Completes, però no l'Ofici de Lectura), molt més adient per al rés de l'Ofici per part dels laics i laiques. En aquesta mateixa línia, oferim avui un full verd titulat "Litúrgia de les Hores. Guia per a principiants", amb el qual donem algunes pistes per entendre-la, i sobretot per resar-la: l'estructura, l'organització, l'esquema, les paraules... Esperem que sigui una eina útil per incorporar més fidels a la pregària de l'Església, sigui de forma individual o comunitària.